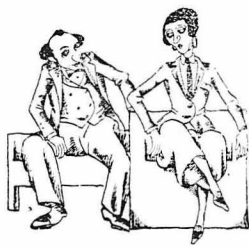

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ-ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ-ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Είλικρινής άνθρωπος :
 — Χθές έτραγουδήσα μιιά δλό-
 κληρη ώρα στην έσπερίδα του
 Λεβύ.
 — Είμαι κατενθουσιασμένος μα-
 ζύ σας γι' αυτό, δεσποινίς.
 — Μά δέν με ακούσατε κα-
 θόλου;
 — Ναι. 'Αλλ' άφοϋ έτραγου-
 δήσατε στου Λεβύ μου φτάνει. Δέν
 τή χωνεύω καθόλου αυτή την οί-
 κογένεια !...
 ***

*Τά χρόνια τής κ.
 Σουρουκλέμε.*

— 'Η κόρη σας μου δίνει τριάντα
 χρόνια και ή γυναίκα σας είκοσιχτό.
 Τι ηλικία λογαριάζετε σεις; οτι: έχω;
 — Τριάντα και είκοσιχτό είπατε;
 — Ναι!
 — Νά κάω τήν πρόσθεσι και νά
 σάς άπαντήσω !...
 ***

Ο θαυμασμός τής τέχνης.

Ο διόσημος τραπεζίτης. —
 Θλί έδινα έκατό χιλιάδες φρά-
 γκα γιά νά σάς ακούσω.
Ο διόσημος γενόρος. (όπο-
 κλίεται). — Με κολακεύτε.
Ο διόσημος τραπεζίτης. —
 Γιατί είνε δέκα χρόνια που εί-
 μαι κωφός σαν παληάλογο !...
 ***

'Ο λογικός έπαίτης.

— Τι είν' αυτά; Δέν είνε
 μιιά ώρα που μου ζητήσατε και
 σάς έδωσα ένα βοήθημα. Και
 τώρα σάς βρίσκω νά τρώτε χα-
 βιάρι.
 — Είνε άπλούστατο, κύριε.
 'Ακριβώς γιατί μου έδωσατε
 εκείνα τά λίγα χρήματα τρώω
 χαβιάρι.
 — Πρέπει νά ξέρετε νά ξο-
 δεύετε τό χρήμα πολ' σάς δίνουν
 άπό φιλανθρωπία.
 — Μά γιατί δέ έλέστε νά είλθε λογικός. 'Όταν δέν έχω χρέ-
 ματα δέν μπορώ νά φάω χαβιάρι. 'Όταν έχω
 χρήματα δέν πρέπει νά φάω χαβιάρι. Τότε
 ποτε θά φάω χαβιάρι;
 ***

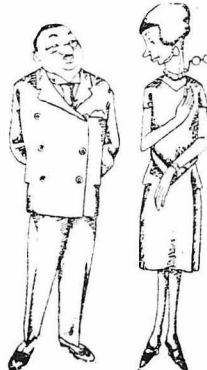
'Επί τέλους μόνος...

— Τό ξέρετε οτι ή γυναίκα του Μπλούμ
 τό έσκασε με τό φίλο τής;
 — Τι μου λέτε; Κι' αυτός; Πώς έπηρε
 τό πράγμα;
 — Τώρα ή νύχτα είνε ευτυχώς λιγάκι. 'Αλλά
 τις πρώτες ήμέρες είχαμε φοβηθεί πως είχε
 τρελλαθεί άπό τή...χαρά του !...
 ***

*Τά χρονάκια
 τής δος Μονοκόκκαλης :*

'Η δος Μονοκόκκαλη, νεάνις σφόδρα
 κοιμωφό ού μήν αλλά και εύαισθητος σι-
 ζητεί με τόν Ιατρόν κ. Κλοστήρην γιά τή
 βιβλιοθήκη της.
 — Θάχετε πολύ καλή βιβλιοθήκη, λέει
 ό κ. Κλοστήρης.
 — 'Η δεσποινίς. — Βεβαιότα-
 τα. 'Ο μπαμπάς μου μου δίνει κάθε
 χρόνο άπό ένα ή τέροχο βιβλίον γιά τά γε-
 νεθλιά μου.
 — 'Ο κ. Κλοστήρης. — Τότε
 δεσποινίς θά έχετε πολύ μεγάλη βιβλιο-
 θήκη !...
 ***

ΤΑ ΠΕΙΣ ΠΑΘΗΓΙΚΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Βράδυ στη θάλασσα...

Του Edmond Harancourt

Κύττα, άγάπη μου, κύττα πόσο ή θάλασσα άπλώνεται πλατεία
 τριγύρω μας !.
 Κύττα τή βάρκα μας πόσο έλασρά γλυστράει άπάνω στά νερά...
 'Η αύρα ή νυχτερινή χύνει βάλασμα στις ψυχές και βάλασμα
 στις καρδιές.
 Είμαστε, άγάπη μου, μόνοι κι' έρημοι άπόψε... 'Ω ! μή μιλάς !
 Μή συλλογίζεσαι πειιά τίποτε... Τά περασμένα δέν γυρίζουν πίσω,
 οτι κι' άν κάμουμε...
 'Η νύχτα, μόνο ή νύχτα τώρα ύπάρχει πραγματικά. Κύττα τή
 θάλασσα, κύττα τό άπειρο ! Δρόμοι καινούργιοι άνοίγονται στον
 έρωτά μας !
 Είν' ή καρδιές μας τώρα άγάπη μου, πιό δυνατές, πιό άξίες
 γιά νά δεχθούν τήν ευτυχία...
 *Ελα τώρα που ή βάρκα μας κυλάει προς τό άγνωστο, έλα νά
 ξαναδώσουμε ό ένας στον άλλο τά ίδια χάρδια τής έρωτικής βροαδύς.
 Και τό φιλιά, άγάπη μου, και τό φιλιά σου τό τρελλά ξαναδοστα
 μου πάλι... Γιατί τό χείλι μου άπόψε σε καλούν νά γιορτάσης μιιά
 νέα χαρά μεγάλη, μιιά άσύγκριτη ευτυχία. *Ελα νά ξαναζωντανέ-
 ψουμε τόν έρωτά μας !...
 ***

'Ικεσίες...

Του Georges de Bouhélier

Μέσα στην τόση άπελπισία μου, ποιά δύναμη σε στέλνει; Είσαι
 εσύ λοιπόν, έσύ, ό μεγάλη ψυχή, που τότε τή χαρά κρατούδες,
 μέσ' τά χέρια σου, που τήν ευτυχία τότε μέσ' στά μάτια σου κρα-
 τούδες !
 Και όμως, κι' άν περσιαν τόσοι καιροί κι' άν χάθηκαν τόσες
 έλπίδες, ή ψυχή μου δέν έπαψε ούτε στιγμή νά σου άνήκει. 'Ατέ-
 λειωτες μου φαίνονται τώρα ή ώρες ! Μακρρά ή φωνή του έρωτα
 μέ προσκαλεί...
 Πάψε πιά νά με βασανίζεις ! Πολύ, πάρα πολύ, έκράτησε τό
 πείσμα τής παιδιάστιας ψυχής σου.
 'Απόψε ή όπερηφάνεια κι' ό εγωισμός, άς νικηθούν άπό τά
 λόγια αυτά που άπ' τά ματωμένα χείλη μου ή' ακούσης...
 *Ελα, μικρή μου πεταλούδα ! 'Ονειρο είνε ή ζωή, κι' έμεις δυό
 μάτιασε ύπάρξεις, μέσα σ'όνειρο αυτό άς δάσσουμε τήν ύπερτατη
 γλύκα στις τελευταίες στιγμές του έρωτα μας. *Ελα ! Μακρρά ή
 άγάπη μέ φωνές και μέ τραγούδια μάζ καλεί... Πάψε πιά νά με
 βασανίζεις ! Πολύ, πάρα πολύ έκράτησε τό πείσμα τής παιδιά-
 στικής ψυχής σου !...
 ***

Σ' εκείνην που πέρασε

Του Rabindranath Tagore

I
 *'Ηθελα νά χαράξω έπάνω στην καρδιά της, τά λόγια που άπ'
 του έρωτα τό στόμα άκουσα, τό βράδυ εκείνο !
 Μ' άλλοιόμο ! Νά προσεγγίσω τήν καρδιά της δέν μπορώ !
 Στά βάθη τής ψυχής μου ξεψυχούν οι φθόγγοι... τά δάκρυα
 που άπ' τό είναι μου αναβλύζουν, μου πνίγουν τή φωνή !
 *'Ω ! ποτε θά μπορέση, έρωτική ψυχή, ποτε θά στέρηξ νά μ'
 ακούη !
 *'Ηθελα έρωτικά τραγούδια νά σου πώ, νά σου τονίσω, νά σου
 τραγουδήσω ! Μά ή μουσική των στίχων μένει άνεφραστη στα
 βάθη τής καρδιάς μου, τά λογία χάνονται και μιιά αιώνια σιωπή
 μέ ζώνει, μέ κυκλώνει !...
 *'Ω ! θά μπορέσης κάποτε, άγάπη μου, θά μπορέσης, αυτά τά
 λόγια τής καρδιάς μου νά αισθανής ; ...
 II

'Απόψε σου τραγούδησα ! Ναι ! *'Ημουν μόνος ! Μά έσύ δέν
 ήσουν κοντά μου !
 *'Όλα τά λόγια που μάτια τα ή μέρα έψαχνα νά βρω, τό βράδυ
 αυτό στό στόμα μου έρχόντουσαν ένα προς ένα !
 *'Ω ! Μέσ' τήν ειρήνη τής νύχτας, που οι ρυθμοί των στίχων
 μου, ήσαν γεμάτοι μουσική ! 'Ο ούρανός, π' άστέρια, τό φεγγάρι,
 όλοι μ' εκύτταζαν έκστατικά !... 'Απόψε, άπόψε σου γλυκοτραγου-
 δήσα ! Μά έσύ δέν ήσουν κοντά μου. *'Ω μεγάλη έρωτική ψυχή !...
 Κι' όταν ημερωει, μ' έκείνο τό τραγούδι τό παληό, χαίρετσα
 τόν ήλιο που έβγαινε... Ναι ! Μ' εκείνο τό παληό τραγούδι ! Μά
 έσύ και πάλι έλειπες ! Και τό τραγούδι, πριν τελειώσει, πνίγηκε
 στά τόσα δάκρυα που έχυσα γιά σένα !